

Så har vi hørt hr. Niels J. Langkilde stå op og sige, at CO₂-indgreb er jo helt hen i vejret. Det er jo tegn på, at man ikke forstår situationen.

Fru Anne Birgitte Lundholt sagde, at Det Konservative Folkeparti vil noget med fremtiden. Tænk sig, at de to store borgerlige partier i Danmark fører en sådan politisk profil i en situation, hvor ethvert menneske og især hele den unge generation ved, at et af de mest alvorlige problemer, vi står over for, er miljøproblemet! Man har intet svar. Og det værste ved det hele er, at den antydning af en lidt bedre miljøprofil, som f.eks. De Konservative havde, da hr. Per Stig Møller var miljøminister, løber man fra daglig i den her sal, og man løber også fra den i Folketingets Miljøudvalg.

Jeg vil spørge fru Anne Birgitte Lundholt, som jo står her som repræsentant for et ansvarligt parti: Betyder miljøproblemerne ingenting for Det Konservative Folkeparti? Hvor er ansvarligheden henne? Er man ikke klar over fra Det Konservative Folkepartis side, at der er en miljøgæld, der skal betales tilbage af vores børn og børnebørn, hvis der ikke gribes ind nu og effektivt – og efter vores opfattelse også langt mere effektivt, end det er blevet gjort af denne regering? Men der er dog mil imellem, hvad denne regering gør, og så det, vi hører fra V og K.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo helt naturligt, at ved en afslutningsdebat diskuterer man, hvad der er sket i det forgangne år.

Men jeg vil nu vove også lidt at tage op, hvad man kunne tænke sig i den kommende samling. Og da ville det være helt oplagt at spørge Det Konservative Folkeparti, om man egentlig vil acceptere det, jeg synes der blev antydnet lidt af hr. Ole Stavad: at man forsøger at spille Venstre og De Konservative ud mod hinanden.

Det forstår jeg såmænd godt at Socialdemokratiet prøver på, men det ville være rart med en afvisning nu og her fra Det Konservative Folkepartis ordfører, og jeg tænker selvfølgelig i denne forbindelse på næste års forslag til finanslov.

Næste gang vi mødes er efter den 1. oktober, hvor Folketinget igen samles, hvor den næste store debat vil blive åbningsdebatten, og hvor man givetvis vil komme ind på: Hvordan stiller partierne sig til næste års finanslov.

Jeg vil gerne spørge fru Anne Birgitte Lundholt, om der ikke på det tidspunkt ville være en enestående chance for at sige nej til en finanslov, som er for dårlig? Om der ikke ville være en enestående chance for at få et samarbejde imellem de ikkesocialistiske partier i det her Folketing, om der ikke ville være en enestående chance for på det grundlag at få fjernet den regering, der sidder nu, og som vi ofte skal høre at både Venstre og De Konservative tilsyneladende er meget utilfredse med?

Det ville være en oplagt mulighed at sige: Nu går den ikke længere; vi vil ikke længere have underskuddet; vi vil ikke længere have de store skatter. Der skal ske stramninger på visse områder, lempelser på andre områder.

Men hvis Det Konservative Folkeparti allerede har lagt sig fast på – hvad man godt kan frygte – at man indgår et finanslovsforlig med Socialdemokraterne, uanset hvor dårligt det er, ja, så ser det jo skralt ud.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Den konservative ordfører forsøgte selvfølgelig at favne hele verden og love gaver mange steder. Men jeg tror, at der nok var nogle af de ting, der blev lovet, som gik lidt skævt ind i forhold til, hvad det er, der interesserer folk.

Jeg lagde mærke til, at et af de hovedpunkter, der var i talen, var familiepolitik. Og hvad var det så, man havde til familierne? Det var hårde straffe for vold og afskaffelse af orlovsordningerne.

Vi har ikke noget ønske om at dække over voldsforbrydere, lad os bare gå efter dem. Men tror Det Konservative Folkeparti virkelig, at hovedbekymringen ude hos børnefamilierne er risikoen for at blive slået ned i morgen, at det er det, man sådan snakker om, når børnene endelig er lagt i seng og man måske orker at snakke en lille smule sammen, inden man selv falder om?

Sagen er jo den, at risikoen for, at en af forsørgerne bliver arbejdsløs, er langt, langt større. Der er vi oppe i helt andre størrelsesordener; det er over 100.000 mennesker om året, der får en fyreseddel. Det tror jeg er et meget mere reelt problem.

Sandheden er jo også, at der er tusinder og atter tusinder af børnefamilier, der har problemer med at få deres børn passet, fordi vi ikke kan få et flertal herinde for en ventelistegaranti. Sagen er den, at mange af dem sukker efter at